

Skåne Flörs Tidning
Smålands i lördag, N:o 3725
Juli 1922

Johannes Frödin
var Åman
född 1851 i Finspång

rollen i Ramnakollsbacken i Bläntarp

Där ligger en hög backe i Bläntarp. Den kallas för Ramnakollsbacken (Ramnakulla ligger i västra delen av Bläntarps s:n). Backen ligger i Romeleåsen. Den var brant som ett tak på norra och östra sidorna.

Där var folk, som kunde se, hur den stod på fyra "stulltor", "å så vä darr tröll såmm dannsa ongenän".

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Trollen i
Ramnakolls-
backen i
Bläntarp.

3725

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2

Skaumannen och skausnuan.

Vid Simontorp (Bläntarps s:n) bodde en man som de kallade för Bejnt Backe. Där gick skaumannen och skausnuan in och la sig i stuan. Kunde de inte komma in i stuan gick de upp på "lauted" (vinden) och la sig vid skorstenen för att värma sig.

När de var ute och körde, så satte de (skaumannen och skausnuan) sig och "aga". Då kunde man se dem om man tog huvudstolen av den högra hästen och ^åg~~s~~ genom den.

Skaumannen o.

skausnuan.

3725

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3

Rida på bäckahästen.

Vid "Killesjö" mot Ystad till, nära Bergsjöhölm, brukade bäckahästen hålla till (Källsjö, Hedeskoga s:n , Herrerstads h:d). Där var påga som red på honom. Han sʌftd snällt, "män di klö po". Sen slog han av dem i vattnet.

Rida på bækka-

hæsten.

3725

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

4

När jag kom ut för bäckahästen.

När jag var liten gick jag och lekte vid en bäck.

Jag blev sjuk och blev rent "tosed". Mina föräldrar fick efter Doktor-Hanan i Everlöv. Hon stöpte "bli" (bly) över mig och där blev den vackraste häst man kunde se. Hon höll ett kar med vatten i över mig och så smälte hon bly i ett skrälle och hällde ner det i vattnet i karet. Jag hade kommit ut för bäckahästen.

(Bäcken som jag hade lekt vid kallades för "Sinelterännan"; den gick från Simontorp och bildade gräns mellan Blämtarp och Everlöv). Att där blev en häst i blyet visade att det var bäckahästen jag hade kommit ut för i rännan.

När jag kom
ut för bækka/
hästen.

Lund - Ekenäs - Blåviken
Fins-Torpa, Sk.

3725

Ernst Olson, Frustan
Åman
f. 1851 i Ekenäs

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

5

Sätta mat till goenisse.

Sätta mat till
goenisse.

G^oenisse brukade de sätta mat till julaftons natt.

De satte upp maten på "lauted". "Di har ja säl sitt, ad di jore".

Det var galet, om de inte gjorde det, för då blev de utfattiga.

3725

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

6

Doktor-Hanan i Everlöv.

Doktor-Hanan bodde vid en liten kulle, som
kallas för "Ulakollen". Den låg söder om Östarp. Där stod
några "egor" (ekar) på den tiden jag tjänade där. Hos henne sa
de Kloge- Lars, Lars Tann, hade lärt. Och det är ingen osanning.
för han gick där mycket och fick hennes "buckor" också, som hon
hade.

Doktor-Hanan
i Everlöv.

3725

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

7

Åsumspågen.

Åsumspågen va redi ti å ans-a blohalning.

Ja hade itt tårrp ve Bögebarja (ve Sövdebårr sta^gjon). Vi va trè soldater åmm'ed. Vi hæle tjör alla tre. Di kommti å hala blo, närr vi släppte dåmm po gres. Ja jick då ti Tannapågen. Ja va darr åtminstone tre gånga. färr tjörna. Var gång vi butte åmm tjör, kom di tè å hala blo. Ja hade lid å urinen mä mi ti Tannapågen. Sin sa han va ja skolle järра. De va lid ja skolle je dåmm ing å så skolle ja passa dåmm, så ad di ente fick färrstäppning. En gång sa han: "ja kann stämma de jenast, männ då dör koen. En blohalning ska ente stämmas ringare än po tre da."

Åsumspågen bodde då po Åsums fälad., tätt ve Lillås. Darr va fällk alltid hos nom. Bå ifrå Tjövenhamm å vicket såmm. Darr va di såmm färrsögte driva mä han. Di skolle ha

Åsumspågen.

Ansa blohal-
ning.

kläde mä si, såmm hade vad åmm dänn sjuge, sin sa hann va de fela. Darr va en såmm hadde bonged åmm en häst å en såmm hadde bonged åmm en kackelon. Männ di fick besjé. Ja, di va en särssjild männsja. Iblann närr mann komm did konne hann ta fiolen å spela så de skrall i hela hused.

En gång skolle dxi ta han. Männ di konne ente tjöra å gården, fårränn di släppte hann å.

Sederhållm i Svedala skolle ha fåd konnskaporna å Lars.
Fårr Lars hann bega de jo rent te slut.

3725

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

9

Kjersti Knäppa.

Där bodde en kvinna i Bläntarps by, som de kalla-
de för Kjerts i Knäppa. Han var duktig att "sina" (signa).

Hon kunde "ansa" (första:a:et djupt a-ljud) för starren, "nårr
starren buggde på ynen po folk!" "Va hon jore kann ja ente si.
Hon hade nåd hon leste".

Kjersti Knäppa
i Bläntarp.

3725

Befolkningen i Everlöv.

Befolkningen i Everlöv skulle härstamma från svensk-ryssar. När herrskaperna hade tagit, vad de ville ha, så blev där ett stycke över. Det blev Everlöv och Weberöd. Och så kom desse svenskryssar dit och bosatte sig där. Det är likadant folk som svenskbyborna.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

10

Befolkningen
i Everlöv.

3725

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Tjänarnas löner.

Jag kom ut och tjäna, när jag hade läst för prästen. Jag kom till en gård som kallades för "Lered". Nu kallas den för Elagsagården (Bläntarps S:n). Jag fick 50 daler för året och så dubbla kläder (2par byxor, 2polkatröjor, och 2 par vantar). En annan bonde, Nels Gövl (Nils Johansson) hade lejt en dräng för 200 daler. Det var inte mycket för en stor karl. Så det andra året jag tjänade på "Lered" fick jag 1 $\frac{1}{2}$ kronor i lön. Då började att räkna i kronor. Sen flyttade jag ner till en gubbe på Lered, som ~~höll hundratals förmögenhet~~ hette Henning.

Innan jag gav mig till soldat, tjänade jag på Simontorp. Där hade jag 150 daler. Ingen hade så mycket där ute. Men då skulle jag också laga redskapen och kunna ställa med vilket som.

Tjänarnas

~~löner.~~

11

3725

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

12

Stadsäckor.

De körde till Ystad med säd. Här var en "spektor" på Tågra (Sövde S:N) som brände. Han körde till Malmö med brännevin. När jag tjänste på "Lered" (nuv. Elsagården, Bläntarps s:n) körde jag ofta till Ystad. Vi körde så fort det var dag. Och så var vi igen strax efter middag. Där låg ett magasin utanom staden och där lämna vi säden. Där var karlar till att bär bärä opp säden. Då hissade de inte opp säden som nu, utan de måste bärä opp allt. Då hade de hela tunnor. En fas tunna var 36 kappor. Förr mälte de med en rumor ~~humma~~ skäppa.

Sköna
Fjäder och Tornas Ad
Fr Sörde i Everlöv, Blekinge

Ulf Gustaf Frostén
3725 Kvarn och Åman
Född 1851 i Everlöv

Dans i Everlöv.

(d) Om sommaren, när ungdomen fick lust att dansa
slag, skickage de bara ^{efter} en på efter enspeleman. - Där bodde två
duktiga spelemän i Rödde by. De ~~härthå~~ kallades "Annors Gravare"
och "Per Spålheman". - Sen dnsa de fantome på bara svären.
Stongom konne spillemannen få en tållskilling, färr r han soded
där å spilla en hel natt.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

13

Dans i Ever-
löv.

Gille i Everlöv och Bläntarp.

I Everlöv brukade de när där skulle vara gille skicka drängen och pian åstad dagen innan med förning, så mycket de kunde bära.

Hade de dragon eller husar skulle de skicka honom åstad och bjuda. (Östarp hade dragon, Everlöv och "Komlatauta" soldat) Den som skulle gå åstad och bjuda skulle läsa över det åtta dagar i förväg, - för det var en lång raballja att läsa upp.

"Bläntinga" och "öulinga" (invånarna i Everlöv) gick aldrig tillsammans till gille, fast de bodde opp till varandra. (Detta gäller pigornas och drängarnas gillen). Öulinga och komlinga var i ett lag, Himmestorp tror jag också var med. Men tro inte att bläntinga kom med. Nu är det inte mer med öulinga än de e med bläntinga. - När de lekte jul i Everlöv var de i ett lag, de gick från ställe till ställe. - I Bläntarp hade ungdomen inga gillen, utomnär ett par-tre drängar frågade, om de fick dansa.

Skriv endast på denna sida!

Gille i Ever-
lös och Bläntarp

Förningen.

Bjudning.

Gilleslag.

3725

Mjölka på en "hossegarnstrå"

Di tala åmm för ad här vikingar, såmm konne molka
annafalls tjör. Di sto humma i stuan å molka po en hossegarnstrå.
De va åsse en kånnsti sag. Männ ja tror ente de va löjn.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

15

Mjölka på en
hossegarnstrå.

3725

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

16

Sista lasset.

Sista lasset, som de körde in kallade de "vångasoen".

Sista lasset

3725

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

17

Julen.

Lillejulattan fick vi moljebrö. De va brösjivor, såmm
di duppte i tjyllandspaed, näär di hadde koft t jyd. Sin stekte di
sjivorna i fitt po jarrned. Så jore di åtminstone , darr ja va.

Julattan sluta vi sträjs ätte midda. Sin gick vi bärra å
jore litta snuggt å fejde.po gården.

I stuau brugte di ha en bosskróna. Min mor konne knyda
bosskronor. De va ente vär jul hon jore de, färr vi konne ha
en ett par år.

Julattan skolle vi spisa å vär sin tallrik. Annars va de
aldrig fråga åmm ditta, utan vi åd å samma fad.Drängen å pian
annars hålla si säl me kniv. Hornsje fick di, närr di kom did.
Tjente di darr så i tre år va sjen dårras, närr di flutta.

Julattan åd vi två gånga. Fusst åd vi mellemm 5å å 6
å den andra måltiden va nattamad.

Fusste gång fick vi bruna böner å stekt fläsk, koft fläsk

Julen.

Lillejulafton

Julafton

3725

å lutfisk. Sin lestes darr får maden. Julattan lestes där salmer. Å va de så di konne sjonga, så sjongs darr åsse salmer.

Di såmm va roade å kartspill, fick spilla kårt. Annra geda gåtor å legte "nödor i hänne" å nappa dommepittor (klövorknejt i legen va dommepittor).

Nårr man legte geda nødor i hänne, hade man xitt par nødor i nävenhå så sa man: "Nödor i hänne" - "Alla mina", sa den såmm skolle geda. "Hårr många?", fråga den annre. Så fick han jedat. Åm han ente gatta rätt, fick han släppa ti så så många såmm de feltes. Gatta han rätt. fick han nødorna, såmm va i näven.

Andre gång vi åd, fick vi tjyd å brö å sin kom gröden. De va sent, nårr vi åd den siste gången å sin vi eded [sud, fick vi gå å lägga våss.

På såmma stället bruga kvingan gå å for a fären trettondattan, färr di skolle få doktit mä jimmorlamm.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

18

Trettonde-
afton.

3725

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

19

Julalega.

När jag tjänade i Everlöv brukade vi "lega jul" där.
Vi började juladaskväll och så fortsatte vi under de andra helg-
dagskvällarna. Drängarna köpte brännevin och hade med sig och
så fick vi "hint" på det stället, där vi var.

* m : Att annan

3725

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

20

Julalekar.

"Nåär di legte jul, hade di spel å dånns". De hade en fiolspeleman, som spela för dem. Så tog de opp spelemanspengar till honom. Spelemannen fick en krona eller två för att han spela en natt. Vals och mazurka var de vanligaste danserna. Så hade de en dans, som de kallade "berlinschan". Den gick till så att rätt som de dansa skulle de "stämma å jörra nån slöjder, sin skolle di po'd ijen po samma le"

Julalekar.

3725

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

21

Brydestuor o.
maltkölnor i
Sövde o. E.
verlös.

Brydestuor och maltkölmor i Sövde och Everlöv.

Här var en brydestua vid Sövdeborg. Backen där låg, kallas ännu för "Brydestuebacken". Vid Spjällan (norr om Sövdeborg) låg en brydestua. I "Friillt" (Frihult) låg en. Frihult och Navröd hade brydestua och "tjullna" tillsammans.

I Everlöv låge en brydestua vid Kollsber.

Öulingar och komlingar (invånarna i resp Everlöv och Kumlatofta) var tillsammans om den. Den var gravad in i backen. Den låg mitt i socknen mellan Everlöv och Kumlatofta. Hemmestopp hade maltkölmaa och brydestua tätt vid ån vid ett ställe, som kallades "Krågjänge".